BAYAN YANI

128

EYT Ok... Sırada FYT Var... Fetiye'de Yaşa Takılanlar

OCAK 2023 / 01 18 TL K.K.T.C: 20 TL.

2023 TAKVİMLERİ İÇERDE

انقلابی که در آن موهایم به رقص درنیایند، مال من نیست.

SAÇLARIMIN DANS EDEMEDİĞİ BİR DEVRİM BENİM DEĞİLDİR...

BAYAN YANI 2023 TAKVİMİ

OCAK

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ŞUBAT

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

MART

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

NİSAN

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

MAYIS

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

HAZİRAN

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

TEMMUZ

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

AĞUSTOS

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

EYLÜL

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

EKİM

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

KASIM

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ARALIK

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

2022 hepimiz için çok zordu 2023'te umutla yolunu gözlüyoruz.

2022'de zamsız tek bi günümüz geçmedi... Ufukta daha beter zamlar görünüyor...

AKTÜEL

Kadınlar en yakınları tarafından öldürülmeye devam ediyor...

SIDIKA

GÜVENSİZLİK ORTAMI

- Mutfaktan bi fingirti geliyo Zekeriya... Bizim kız diyorum... Anneyi babayı uyutup eve oğlan atmasın... Belki de oğlan eve kız atmıştır... Bu yaşta başını belaya sokucak...

- Yat aşşa uyu be kadın... Ne fingirtisi? Faredir...

- Fingirdeyen fare olur mu? Ne o ööle kızılderili ismi gibi... Sen işin dalgasındasın... Bana bak Zekeriya, çocuklardan biri cinnet geçiriyo olmasın... Kendi kendine gülmeler fingirdemeler felan... Ya oğlan satırla içeri dalıp ikimizi birden doğrarsa? Sıdıka, cinnet geçirirse en fazla kendisini asar da, oğlan tehlikeli...

- Rrroon... Zzzz... rrroon... zzz...

- Oğlan diyorum, tehlikeli... Şimdikilerin hepsi manyak esasen... Her gün televizyonlar neler neler gösteriyo... Memleket halleri yüzünden önce gençler deliriyo. İş yok, güç yok, istikballeri belli değil, bi taraftan internette televizyonda filan dünyadaki akranlarına bakıyolar, derken işte, hop sıyırıyollar kafayı. Her şey beklenir... Tetikte bulunmak lazım... Yıkarken oğlanın donlarına bakıyorum, hepsi tertemiz... Sapık galiba, don giymeden dolaşıyo... Giyse kirlenirdi...

- Faredir... Hörrzz...

- Uyu sen, daha uyu... İçerde donsuz caniler fink atıyo... Geçen "iğne izi var mı"diye çaktırmadan koluna bakıyodum, "gıdık alıyorum" dedi çekti kendini... Gıdık mı alıyo, damardan madde mi alıyo belli değil... Ne mâlum keş olmadığı? Sokaklar it dolu, yetmiş iki milletin baronu mafyası fink atıyo. Ya alıştırdılarsa oğlanı, dakka başı yanında diiliz ki... Bigün "bana mal bulun" diye elinde baltayla dalınca uyanıcan sen... Belki de bilmediğimiz tuhaf bi tarikate sokup aklını çelmişlerdir oğlanın... Tarikatın başındaki adam "git anneye babaya piçak sok" derse... "Bakire kız kanı içicam, kardeşini doğra" felan da diyebilir... geçen filmi vardı şovda mı, starda mı ne...

- Roorrrh... Zzzzz...

- Zekeriyaağ!

- Uyuyorum!

- Sen uyuyosan kim konuşuyo benle?

- Faredir...

- Bu da bi manyak... Fareyle bozmuş... Asıl tehlike sende aslında... Uyurken döner de boğarsın sen insanı... Müge Anlı'ya çıkan itirafçılar gibi ben uyuyunca kalkıp gidiyorsundur başka karılara... Karı "Boğ gitsin, aradan çıksın" derse, uyarsın şeytana... O orospular adamı parmağında oynatır...

- Lan susucak mısın sen?

- Hadi boğ... Boğ da kurtul, öbür karılar seni bekliyo... Boğ boğ, fırtınalar koparsa kopsun.

* * *

> **Sokaklar it dolu, yetmiş iki milletin baronu mafyası fink atıyo. Ya alıştırdılarsa oğlanı, dakka başı yanında diiliz ki... Bigün "bana mal bulun" diye elinde baltayla dalınca uyanıcan sen... Belki de bilmediğimiz tuhaf bi tarikate sokup aklını çelmişlerdir oğlanın...**

- Öte git Sıdıka kız... Baban delirip beni yataktan kovdu. Şu kenara kıvrılıyım...

- Hımmzz... Geh... Gel bakalım şişman...

- Sıdıka, bak ne diycam... Deminden beri mutfaktan tuhaf sesler geliyo... Ama sakın "faredir" deme... O laf sinirimi bozuyo...

- Gazeteci Ayşenur Arslan'dır anne. Mutfakta mimik yapıyodur. O kadıncaaz hakkında "ev ev dolaşıp tuhaf mimikler yapıyo" iddiası var. İki mimik yapsın, çıkıp gider. Hadi sen şimdi uyu...

- Aman, senle insan gibi konuşanda kabahat, deli karı... Sabahın dördünde bile dalga geçiyo anneyle... Hırf... hırf... Kız Sıdıka, bu yastık traş losyonu kokuyo... Hırf... hırf...

- Yatmadan önce bıyıklarımı kesip, favorilerimi düzelttim.

- Doğru cevap ver! Hangi herifi aldın bu yatağa? Sinsi kaltak, yılan! Baban da "faredir" diyodu...

- Aman annee... Yatmadan önce abimle yastık savaşı yaptık, yastığı burda kaldı salağın... Bak bu yastık O'nun, mavi, o yüzden kokuyo... Hadi şimdi uyu yoksa, eter ve kloroform kokan yastık bandırıcam suratına...

- İyi... Sen de boğmaya kalkış bakalım anneyi!

- Yaa anne yaa! Naapicaz senin bu paranoyanla? Biliyorum; kâbus gibi çöken korku iklimi, şiddetli mafya ve entrikalı holding dizileri, gerçek haber veremediklerinden dakikalarını türlü pusu, cinayet, hile ve dolandırıcılık haberleriyle dolduran haber bültenleri, adım başı köşe tutmuş irili ufaklı suç çeteleri, ağzını açtığında herkesi paramparça bölüp aklına yatmayanı diliyle akrep gibi sokan kimi siyaset erbabı filan bu kâbusları sokuyo kafana. Deli gibi korkuyosun... Ama yazık sana, niye kendi yüreğinin temizliğine, o sağlam yürekle yetiştirdiğin insanlara azcık güvenip rahatlamıyosun... Bizi hesapsız, korkusuz sevginle koruycaksın ya şişman! Gerisi hikâye, korkucak bi şey yok... Hepsi gelir, hepsi geçer... İşte bu... Sen geceyi bize zehir et, sonra da uyuya kal tombik tombik... Al, kocan da geldi...

- Kızım, annen senin yanında di mi, merak ettim deli karıyı...

- Hayır baba... Burda yok, evden kaçtı... Biskolata oğlanlarıyla, şu anda yazın hüküm sürdüğü kumsallara gidiyolarmış. Hihihi...

- Sıpa! Yatın zıbarın lan. Ana kız delirtmeyin insanı. Şimdi uyumaya gidiyorum. Yalnız sabaha size dönüyor olacağım Sıdıka Hanım!

atilla atalay

Feyhan Güver

İpek Özsüslü

FETİYE NENE

TATLI OĞLANLAR GELİR Dİ Mİ DÜĞÜNE FETİYE? NE DERSİN Bİ EKMEK YER MİYİZ?

AKLIMDA Bİ KAÇ KİŞİ VAR..SANA TERZİ FİKRİ' Yİ DÜŞÜNÜYORUM.KARISI GEÇEN SENE ÖLDÜ..TAM SENİN KUMAŞ!

AY AY AY AY FETİYE TEYZE HOŞGELDİNİZ HOŞGELDİNİZ ŞEREF VERDİNİZ!

HOŞBULDUK HAYATIM..MAŞALLAH İYİ GÖRDÜM SENİ

FETİYE TEYZE, ADETTENDİR.. DÜĞÜNDEN ÖNCE GELİNE BAZI BİLGİLER VERİLİR İLK GECE İÇİN..BEN ANNEYİM UTANIYORUM, KONUŞUR MUSUN GÖKÇEYLE?

TABİ HAYATIM.. O İŞ BENDE..NERDE GÖKÇE KIZIM!

GÖKÇECİM HAYATIM, SAKIN KORKMA TAMAM MI, RELAX OL BEBEYİM..ÖN SEVİŞME ÇOK ÖNEMLİ..

YA FETİYE TEYZEM SEN AVRUPA GÖRMÜŞ KADINSIN BENİ ANLARSIN..BEN HERŞEYİ EN İNCE DETAYINA KADAR BİLİYORUM..HATTA SENİN MERAK ETTİĞİN BİŞEY VARSA SÖÖLE CEVAPLIYIM..

ESSAH MI KIZ? KAFAMA TAKILAN Bİ KAÇ ŞEY VAR!

MILF NE DEMEK YAVRUM SAĞDA SOLDA GÖRÜYORUM..
YA ONUN AÇILIMI MOTHER I'D LIKE TO F*CK ..YANEE ÇOCUKLU KADININ CİNSEL YAŞAMI DA DİYEBİLİRİZ..
GELEBİLİR MİYİM?
GEL LİLİBETH GEL..

G-STRINGLER ARAYA DURUYO YA RAHATSIZ ETMİYOR MU NASIL DURUYORSUNUZ İÇİNDE
?!
?!
YEK YEEAAA FAZLA KALMIYO Kİ ZATEN ÜSTÜNDE HEMEN ÇIKARILIYOR..

...
BİR YER BULALIM DÜNYADAN UZAK
ÇIKIŞTA BİZE GİDELİM HA NE DERSİN, KURU ÜZÜM VAR TAM DİŞİNE GÖRE..

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

- **Kırılgan erkeklik** diye bir şey var biliyorsunuz. Herkes kadınları kırılgan zannediyor ama aslen erkeklerdir o. Erkeklerin duyguları en ufacık şeyden incinir ve hemmen hırçınlaşıverirler. Erkeklerden daha kırılgan bir şey varsa o da **erkek siyasetçiler**miş kardeş. Amaaan düşman başına yemin ediyorum.
- **Ekrem İmamoğlu** ve **Canan Kaftancıoğlu** baya baya cezalı giriyor ya la 2023'e. İnsanın inanası gelmiyor gerçekten. Ana muhalefet partisinin en etkin iki adamı cezalı.
- Siyasette üslup çok bozuldu, bu bi gerçek. Şimdi hiç inkar etmeyelim. Ama azıcık gücü olanın "**bana ne dediiiiiğğğ**" diye başka bi siyasetçiyi mahkemeye şikayet etmesini çok çocukça buluyorum ben ya. Gerçekten.
- Bir siyasetçi başka bir siyasetçiye sözlü hakaret ederse, haddini aşarsa vs, bunu halka anlatırsın, halk da "**bu da kendini bişey sanıyor ha**" der ve ona bi daha oy vermez. Bunun kuralı budur yani. Ya da ben çok ütopik yaklaşıyorum bağzı şeylere bilmiyorum.
- Bi mucize olsa, 1 Ocak sabahı bi kalksak ve **EYT, asgari ücret, döviz kuru, muhalefetin adayı** falan bunlar bir bir hallolmuş olsa. İşte ben asıl o zaman 2023'e 2023 gibi 2023 derim.
- **6'lı masayı** bazen **Lost** dizisine benzetiyorum ben. Yani fikir çok güzel, ilk bölümler iyi, kendini izlettiriyor, ama uzadıkça tadı kaçtı, senaristler yazamaz oldu falan filan. Yani çıkıp **bitir hoca bitir** diye bağıracam artık! Dağılmadan açıklayın kardeşim şu adayı artık siz de!
- **Nevşin Mengü**, "Aldığım kulis bilgisine göre Akşener bugünkü toplantıda Kılıçdaroğlu'na 'Altılı Masa kazandırmıyor, kaybettiriyor. Biz bu şekilde yol yürümek istemiyoruz' diyecek" demiş. Al bak, al işte… Yemin ediyorum gerildim haaaa.
- **İzmir**'de bi balıkçı denize atlayıp çıplak elleriyle altı kiloluk ahtapotu yakalamış. Misal ben bu adama bile oy veririm yani o derece. 6'lı masa, sana diyorum!
- Bu yılın ilk Merkür retrosu Ocak ayına denk geliyormuş. 2023, daha gelmeden rengini belli etttin bak olmuyor ama ya!
- Ekmek Üreticileri Sendikası Başkanı Cihan Kolivar: "66 yaşındayım. Yaşasam yaşasam 14 sene daha yaşarım. Bunun da yarısı gece. Değer mi birine eğilmeye?" demiş. Abicim gerçekten de dik duruş kabiliyetinden öperim seni.
- Bence ahtapot kardeş de işinde gücünde, memlekete hizmet sevdasıyla yanıp tutuşan bir kardeşimize benziyor bak. Aday gösterin basalım oyu, o derece.
- Hasan Mezarcı Noel kutladığı görüntüleri paylaşmış. Üç kişiyle Noel kutluyor falan. Fonda sarı kola. Bence Hasan Mezarcı inceden pişman oldu ama geri dönesi de yok gibi gibi.
- Avcılar'da ev sahibi ile tartışan kiracı evi boşalttıktan sonra evi havaya uçurmuş. Vay arkadaş! Hayır ben şeyi merak ediyorum, aniden bünyeye yüklenen bu **Mission Impossible** müziği, **MacGyver** becerikliliği, **A Takımı** düzenliliği tam olarak nereden geliyor? Bunun membaı neresi yani?
- Dünya, Taliban'ın kız öğrencilere üniversite eğitimini yasaklama kararını protesto eden tıp fakültesinin erkek öğrencilerinin sınavları terk etmesi kadar duygulandırıcı çok az eylem gördü bu sene. Bütün rüzgar onların yönünde esiyordu oysa, destek vermek zorunda değillerdi, hiçbir şeyi değiştirmeyecekti bu eylem, sadece fişleneceklerdi. Ama yine de sınavları terk ettiler! Tarih bu duruşu unutmayacak çocuklar!
- Emin Çapa'nın, Ayşenur Arslan'a gelen mimik cezasından sonra Şokopop maskesiyle Halk Tv'ye çıkması kadar klas çok az hareket gördüm yemin ederim. Açık ara bu yılın en absürt olaylarındandı. Çok tatlış.
- "**Çaya limon atıyor, keke portakal kabuğu rendeliyorsanız, yapmayın**" diyor uzmanlar. Çünkü meyvelerin kabuğuna çürümemesi için **imazalil** uygulanıyormuş. Imazalil de kanserojen ve endokrin bozucuymuş ve Türkiye'de üretilen limonlarda çok yüksek oranda bulunuyormuş. Yahu biz belki kendimizi bi illüzyona inandırmak istiyoruz. Çaya limon atınca sağlıklı yaşadığımızı zannetmek istiyoruz. Ufak mutluluklarımız var, doğrucu Davut olacaksınız diye bu minnak mutlulukları elimizden almak ne kadar doğru, sadece soruyorum.
- **Akkuyu Nükleer Santralinin** yönetim kurulunda yer alan tek Türk olan **Cüneyd Zapsu** görevinden ayrılınca yönetim kurulunda Türk kalmamış. Başıma bir şey gelmeyecekse, nükleer santral gibi ciddi bi oluşumda ne kadar az Türk o kadar iyi bence. Şaka değil yani bu. Çimentodan çalayım, demirleri eksilteyim derken bi bakmışsın boynuzun çıkmış radyasyondan yani.
- **Kısmetse Olur** izliyor musunuz? Polemik, basitlik, skandal… Ne ararsan var. Yemin ederim **Şokopop**'un tahtına oynuyor, hazır yapılmışı var diyerek. Aşırı uyarılmış beyinleri biraz resetlemek için ufak dozlarda alınabilir belki. Ama fazla dozda alırsanız elektroşok etkisi yapar, sonra uyarmadı demeyin. Beyniniz burun deliklerinizden akarken duvardaki pütürleri sayarken bulmayın sonra kendinizi.
- 2023'ten beklentim, 2022 olmaması. Açık. Net.
- Hadi bakalım. Gönder gelsin.

Eve Dönüş Yolları

Yasemin Olur
yaseminolur@yahoo.com

"Rüzgârda seni duyabiliyordum
Adımı çağır, sesleri tuttum,
Kayboldum."
In This Shirt/The Irrepressibles

Uzun zaman sonra döndüğü bu evde yıllardan beri hiç yatmadığı kadar yatıyordu. Uyumuyordu ama oturmuyordu da. Yatay bir pozisyonda tavana bakıyordu. Tavanda bir şey olduğu yoktu. Tavanda bir şey olmaması çok hoştu. Bomboş. Tertemiz, beyaz bir tavan, hiç pürüz yok. Uzun süre tavanda bir pürüz yoktu. Sonra beynindeki pürüzler tavanda şekillenmeye başlayınca, tavanda zihninin resmini izlemekten korktu. Bacaklarını kıpırdattı. Ellerini şöyle bir salladı. Hızlı hızlı nefes alıp aslında bir saksı olmadığını hatırladı ve ayağa kalktı. Zerdüşt gibi halkın arasına inmek için hazırlandı. Apar topar kapıdan çıkıp asansörün sıfır tuşuna bastı. "Şimdi hafifim, şimdi uçabilirim, şimdi altımda kendimi görüyorum, şimdi bir Tanrı dans ediyor içimde." bunu da Nietzsche'den alıntıladı.

Evden çıkıp kalabalıkların arasına karıştı. Ne çok insan, ne çok koşturmaca… Kendisini akışa bıraktı. Bir şeyler yapmak istedi, işe yarar bir şeyler. Mesela faturaları yatırmak annesinin yükünü hafifletebilecek cinsten işe yarar bir şeydi. Kadın, bu tür işleri yapmaktan hiç hazzetmezdi. Eğer şimdi faturaları yatırırsa, eve döndüğünde evdekileri de neşelendirecek cinsten bir şeyi başarmış hissedecekti. Hem bacakları da bundan memnun olurdu. Kalabalıkların arasında, bu nehirde bir süre akmadan önce durdu.

Ne kadar zaman sürdü bu? Bu akışın içine girerken dikkatini çeken her şeyin peşinde koştu. Bir kedi, bir dükkânın vitrini, bir yolun güzelliği… ve kayboldu. Doğduğu semtin içinde şimdi yönünü yitirmiş amaçsızca yürüyordu.

Daha önce hiç kaybolmadığını fark etti. Elbette kaybolmuştu da bedenen yani hiç kaybolmamıştı. Hatta yabancı ülkelerin hiç bilmediği şehirlerinde kaybolmayı istediyse de yolu hep onu doğru yere kavuşturmuştu. İnsan bilmediği yerde kaybolamıyordu da. Bu kayboluşun zihinsel bir kayboluştan farkı çoktu. Bu sefer ne aradığını biliyordu: Evini.

Ulaşacağı hedefin somut olarak var olması onda tuhaf bir tatmin hissi yarattı. Kaybolmuştu ve evini bulacaktı. Geçtiği yollar birbirine benzemiyordu. Telefondan haritaya baktı. Haritaya göre evinden fazla uzaklaşmış olamazdı. Etrafında dönüp duruyordu ama evini bulamıyordu. "Aklımı mı yitiriyorum?" diye düşünmeye başladı. Yön duygusunun ciddi boyutta bu kaybını başka türlü açıklayamıyordu. Yürüdükçe daha da kayboluyordu sanki ama en kötü ne olabilirdi? Bir yerden sonra artık daha fazla kaybolamazdı. Yürümeye devam etti.

İki saate yakın yürüdü. Bir süre sonra yürümekten ve aramaktan o kadar yoruldu ki bir köşeye çöküp ağlamak istedi. Annesini arasın da gelip onu alsınlar istedi, bir polis geçsin de yanından onu bulsun istedi, bulunmak istedi. Bir taksi durdurup, Amerikan filmlerindeki gibi şoföre "Beni eve götür." demek ve cama kafasını dayayıp uzaklara dalmak istedi. Sonra İstanbul'da olduğunu fark etti. "Taksiciler burada biz Türkleri sevmezler dostum" diye düşündü. Şimdi bir parkın yanından geçiyordu. Parka girip bir banka oturdu. Düşünüyordu. Çünkü beyni prensip olarak susmaktan hoşlanmıyordu. Sürekli birtakım sorulara cevap aramazsa rahat edemiyordu. Bazıları doğuştan huzursuzdur. Eve gidince oturup yazı yazmak çekti canı. "Beynimde susmak bilmeyen bir ses olduğu için yazıyorum."diyordu soranlara, Sylvia Plath gibi. "Evet, evet o öldü ama ben yaşayacağım." diyordu. "Sesleri dizginlemeyi öğrendim ben."

Eve gidince yazacaktı… Aklına böyle mukayyet oluyordu. Yazmaya başlamadan önce kolundaki saati çıkarıyordu her zaman. Zamanla işi yoktu. Yazarken zaman anlamını yitiriyordu. Beynindeki cümlelere eli yetişemiyor, hızlanınca saati klavyeye takılıyor ve bu onu yavaşlatıyordu. Bir an önce beynine yetişmesi gerekiyordu. Elleri bu konuda aciz kalıyordu. Kafasının içindeki susmayan gevezenin çenesini kapamak için hızlı olması lazımdı. Sorular, içsel bir monolog, bazen hayali diyaloglar, bazen bir şarkı, bazen sevdiği bir kitapta geçen bir cümle, bazen bir şiir… Kafasının içinde hiç susmayan sesler bunlardı… Çokça da Walt Whitman fısıldardı, "Benim şiirdeki gibi değil mi?" diye. Neydi onun şiirindeki gibi olan: "Kocamanım ben çokluklar var içimde." İçindeki kalabalık o kadar gürültülüydü ki dışarıdaki gürültülere de tahammül edemediğinden genelde yalnızdı.

İşte bu kayboluştan sonra şimdi beynindeki en favori sorular "top on" listesinde bir numaraya "Evim Neresi?" sorusu oturmuştu. Bu soruya kocaman bir alkış!

Daha önce hiç görmediği bir parkın bir bankında oturmuş şimdi bunu düşünüyordu: Evim neresi? Dört duvarı ve çatısı olan, içinde eşyalarımın olduğu, yattığım kalktığım yer mi evim? Hop, bir günde yıkıldı gitti, yenisini kurdum. Ev, hep yıkılıp yıkılıp yeniden inşa edilen bir tuğla yığını mı?

Eşyalar, fotoğraflar, kitaplar, koltuklar… Hepsi yandı bitti. Evden ne kaldı geriye? Zihin ve zihindeki anılar… Evim zihnim midir? Heidegger, "Dil varlığın evidir." diyordu. Sonra hemen kafasındaki bu soruyu atladı. Çünkü o çukura düşerse zemini bulamaz.

Önünden el ele tutuşmuş bir çift geçiyordu. Çok mutlu görünüyorlardı. Hormonlarının kokusu burnunun direğini kırıyordu. Peki, mekândan münezzeh olarak mutlu olduğumuz yer mi evimiz? İnsanın sevgilisi midir evi? Bu çok büyük bir iddia gibi geliyordu. Ona verilen sözleri hatırlıyordu şimdi. Komikti hatırladıkları. İnsanların iddialı sözlerinin uçuş hızına gülümsedi. "İnsanlar…" diye düşündü, "hayatıma geliyorlar ve gidiyorlar…pufff" Ev giden bir şey midir? Yoksa herkes birbirinin kiracısı mı? Özgürlükten yoksun bir his. Bu fikirden hiç hoşlanmadı.

Parktaki ağaçların sallanışına takıldı gözü. Ağaçlar, çiçekler, çimen, toprak… "Peki, evim dünya mı?" İzlediği bir film aklına geldi. O fantastik filmde başroldeki adam dünyadan ayrılmadan önce "Dünyanın yuvam olduğu fikrini aklımdan çıkaramıyorum." demişti. Bu ona makul geldi şimdi. "Sonuçta çamurum dünya toprağından" diye düşündü. "Dünya benim evim ama ona da sığamıyorum" dedi. Bunu sesli söyledi. Kendi kendine konuştuğu için etraftakiler onun aklını yitirmiş bir meczup olduğunu düşündü. "Yazık dediler, pek de genç…" O, hâlâ yerdeki çimenlere bakıp dünya toprağından olduğu fikrinde diretti. Başını kaldırdığında ona acıyan gözlerle bakan kadına "İnsan evinde özgür olmalı" dedi. Kadın: "Yazık" diye söylenerek yoluna devam etti.

Oturduğu bankta artık dikkat çekmeye başladığını üzerine doğru gelen bekçiden hissetti. Bekçi, yaklaşınca oturduğu banktan kalkıp oradan uzaklaşmak için yürümeye başladı. Bekçi ona yetişti. "Kadınlara…" dedi "laf atmışsın!" Boş gözlerle bekçiye bakıp, "İnsan evinde özgür olmalı" dedi. Bekçi ona ağır bir küfredip itekleyince yere düştü. Eti acıdı. "Hadi git buradan!" dediler ona. "Çocuk parkında kaç saattir tek başına oturan bir adamın işi ne?" Halk onu çok kınadı. Hâlbuki o kaybolmuştu ve sadece evini arıyordu.

Parktan uzaklaşırken etinin acısıyla düşünüyordu. Kendi bedeninin dışında sabit bir evi yoktu aslında. Bu bedende yaşıyordu işte, üstelik şimdi bedeni de çok acıyordu. Nereye gitse ruhunu da bu evde taşıyordu. Ruhu zaten beş yaşında. Bu bedende saklambaç oynuyordu. Ne yaşıyorsa ya bu bedeni delip geçiyordu, ya da ona değip geçiyordu… her temas bir iz bırakıyordu. Kendinden başka gideceği bir yer yoktu. Herkes, her mekân gelip geçiyordu. Sonra yine kendisiyle kalıyordu. Akşama doğru hiçbir kolluk kuvvetine ihtiyaç kalmadan dört duvarı ve çatısı olan ve her an kaybedebileceği evini buldu. Eve vardığında kapıyı annesi açtı. Eli boş gelen oğlunu görünce kadın refleks olarak ağlandı. "Oğlum dedi, keşke ekmek de alsaydın." Adam gülümsedi… "Anne biliyor musun? Ben kayboldum. Kaybolmak çok güzel, bulunmak, bulmak daha da fazla…" Kadın bir şey anlamadı. Yüzünü buruşturarak, "Keşke ekmek de alsaydın." Dedi.

HİCRİ 1443-1444 (2022) HATIRA TAKVİMİ

CEMAZİYEAHİR (OCAK)

Tıp öğrencisi Enes Kara, cemaat yurdunda maruz kaldığı baskılar ve gelecek kaygısıyla intihar etti...

RECEP (ŞUBAT)

Erzurum'da Diyanet'e bağlı Kuran kursunda 7 oğlan çocuğunun belletmen tarafından cinsel istismara uğradığı, hırsızlığa teşvik edildiği, kolonyayla ellerinin yakıldığı ve müstehcen yayınlar okumaya ve seyretmeye zorlandığı ortaya çıktı.

ŞABAN (MART)

19 yıldır İstiklal Caddesinde kutlanan '8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde polis şiddeti vardı ve 39 kadın gözaltına alındı...

RAMAZAN NİSAN

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'na kadın haklarını savunmak kisvesi altında aile yapısını parçaladığı gerekçesiyle kapatma davası açıldı...

ŞEVVAL (MAYIS)

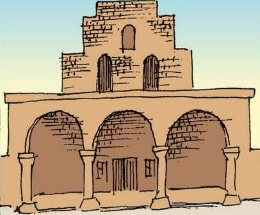
Onur Yürüyüşlerine yönelik müdahalelerde 526 kişi işkence ve kötü muamelelerle gözaltına alındı...

ZİLKADE (HAZİRAN)

Babası tarafından 6 yaşında dini nikahla evlendirilen ve kocası(!) tarafından yıllarca cinsel istismara maruz bırakılan çocuk, ailesinden ve istismarcısından şikayetçi olarak emniyete ifade verdi.

ZİLHİCE (TEMMUZ)

Diyarbakır-Sur'da Mor Yakup Süryani Kilisesine gidenlere ve Ankara'da birçok Cemevine saldırılar düzenlendi...

MUHARREM (AĞUSTOS)

Sur'daki çatışmalarda ölen Hakan Arslan'ın kemikleri 7 yıl sonra babasına bir kutu içinde teslim edildi...

SAFER (EYLÜL)

İran'da, başörtüsünü düzgün takmadığı gerekçesiyle Ahlak Polisi tarafından gözaltına alınan Mahsa Amini gördüğü şiddet nedeniyle hayatını kaybetti...

REBİÜLEVVEL (EKİM)

Ankara'da müzisyen Onur Şener, istek parça nedeniyle çıkan tartışmada birtakım bakanlık bürokratları tarafından kırık bardakla boğazı kesilerek öldürüldü...

REBİÜLAHİR (KASIM)

Konya Hayvan Bakımevi Ve Rehabilitasyon Merkezi'nde bir köpek, sağlık teknisyeni Murat Bacak ve Sefa Çakmak tarafından başına defalarca kürek vurularak katledildi...

CEMAZİYEEVVEL (ARALIK)

Afganistan'da, kadınlara üniversitelerde okuma ve STK'larda çalışma yasağı getirildi...

raziyeicoglu@gmail.com

PAPARAZZİYE

EX'TEN TANELER

- Bir **Duygusal İhtimal** daha var, o da **EX** olmak mı dersin?
- **EX** bir ilişkide umutlanmak, sadece şiddeti uzatır.
- **EX**'ler başımıza gelen görünür kazalardır.
- Medeni halden anlaşılan sadece ilişki durumu olmamalıdır. Medeni olmalıdır birazcık da **EX**'ler.
- **EX**'in spora yazılıp da, tatil gününde koşa koşa egsersiz yapmaya gittiğini gördüğümde, esasen **SEXsersiz** yapma arayışında olduğunu düşünmeliymişim meğerse.
- **EX** evlilik kendini bulmadan önce, biraz kaybetmen gereken bedeldir.
- **EX** ilişkiler, ilk görüşte aşk ile başlar, şiddetle ilk dokunuşta ki nefret ile biter.
- **EX**'lerin aradıkları şey sen değilsindir ya da belki de **EX**'ler aradığın şey değildi.
- **EX**'lerin, güzel kutlanması gereken her özel günlerde şiddet tetiklemesine büründüklerini çok iyi bilmez olaydık. Kadına şiddetle mücadele gününde de bir sürü şiddet gücünün, birden çok kadınla mücadelesi ile uygulanan topluca şiddetli sahneler çıkmış ortaya.

PAPARAZZİYE GÜN – DEMLİK…

- **"Nasılsın?"** diye hal hatır sorulduğunda cevaben; **"Bomba gibiyim"** deyiminin iyi gibi bir durum bildirimi olarak kullanılmasını çok yanlış buluyorum.
- Kendime geleceğim de, kendimi bulamıyorum. Kendim neredeyim **Acaba?**
- Zincirleme tecavüzü, tecavüzcüsü ile evlendirerek, medeni hali **"evli"** olarak değiştirerek, kapatmak, halden anlayan bir medeniyet olarak geçmemelidir hafıza kayıtlarımıza.
- **"Zam gelecek"** deyip, zam hissettirip malı satma, gerçek fiyatlarını indirimliymiş gibi ucuz hissettirerek zamlı satma, taktiği ile yükleme yaptırılıyor. Yine birileri yoksulun sırtından sürümden kazanıyor işte. **"İndirme varmış!"** diye koşan Teyze gördüm mesela.
- Ebediyete göçüşü zamlarla ilişkilendirip, **"İyi ki bu günleri görmedi, yaşasaydı hayat onu ne hale getirirdi?"** diye teselli bulmak çok daha acıklı mı Acaba? .
- 42 yıllık sahte mimarlık diploması, sahte doktorluk diploması ile iş yapanların yakalanma haberlerini esefle izliyor olmamıza şaşkınım. Of ya! çoktandır sahtesini buldunuz, hatta diplomasının sahtesini bile göremediğiniz, hâlâ en yüksek makamda.
- Korkarım ki herkes fakirlikten yemek pişirme yeteneğini de kaybetti, pişirmeyi bildiklerini de unuttu.
- Stokçuluk da yapamayacak kadar, tam bir savaş yıllarından da berbat fakiriz.
- Tasarrufun tasarrufunu yapamadığımız şu fakirlikte, geri dönüşüm yaşamak istiyor, sobalı, familya bir arada, sıcak kalabalıklı ev arıyor nostaljik yüreğimiz.

DenSiz Beslenme…

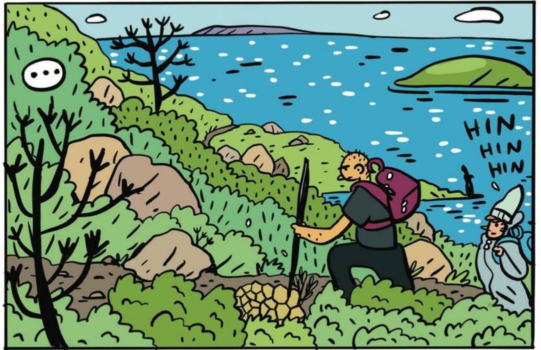
Bir çocuk için **"beslenme çantası"** beslenmekten çok daha önemlidir. Okulu sadece teneffüsleri için seven çocuklar var mesela. Ana Okuluna giderken, sabah uykulu bir halde **"Anne, beslenmemi evde yiyim, okula gitmeyeyim"** diyen, okula sadece beslenme için gittiğini düşünen yeğenim var benim mesela. İlkokul çocukluğumda, mahallemizde **"kimse kimseye özenmesin, alan var alamayan var"** diye annelerimiz, herkesin alabileceği şeyler koyarlardı. Bazen anneler bütün çocuklara börekler, çörekler, meyveler, çerezler getirirdi ve bazen paylaşırdık, değiş tokuş yapardık mesela.. Bir de Yerli Malları Haftası diye bir etkinlik vardı ki, yiyeceğin dibine vurmak kaçınılmazdı. Evden okula çıkarken, defter, kalem, ödev, önlük yakası evde unutulur da beslenme çantası unutulmazdı. Nakışlı peçetelerimiz bile vardı, masaya serip üzerinde yerdik. Ve ne yazıktır ki, şimdi herkes alamıyor ve beslenmesiz çantalar ile okula gidiyor çocuklarımız ve ne kadar acınası bir durum ki, çocuk kayıplarımız oluyor açlıktan. Ve Okullarda çocuklar birbirlerinin beslenmelerini çalıyormuş. Fakirlikten hırsızlık da anlamını aştı artık. Hani **"zaman her şeyi değiştirecekti, oysa ki densiz zamlar herkesi değiştirdi"**… Hiç unutmam ki, 1999 depreminde, televizyon stüdyolarına konuk aldığı depremden kurtulan bir kız çocuğuna, bir dönemin fenomen anchormanı; **"ne istiyorsun yetkililerden? Bak ne ister sen söyle, alacaklar"** dediğinde, yanında babası ile gelmiş kız çocuğu **"suluklu beslenme çantası"** demişti. Baba da şaşkın, kalakaldı, kızını dürterek istemesi gerekenleri fısıldıyordu. "Acı var mı acı?" demesiyle ünlü haberci tekrar ediyor, **"o kolay, sen ev iste, çadır iste"** diyor ve çocuk yine bu defa daha yüksek sesle heceleyerek tekrar ediyordu ki, **"su-luk-lu, bes-len-me çan-ta-sı"**. Sanırım ki kızcağızın her felakete rağmen küçücük hayatında hep istediği tek bir şey di bu. Ve şimdilerde bu fakirzedeliğimizde de sanırım içi boş kilitli beslenme çantası lâzım gelir çocuklarımıza.

Katina Karanikola

KİMYASAL HADIM ARTIK CİDDİ CİDDİ DÜŞÜNÜLMELİ

Yeter artık! Yeter!! Merhamet edin! Bir şeyler yapın. Yeter ki bu rezilliği durdurun. Her gün yeni bir olay duymak istemiyorum artık, midem bulanıyor. Dünyanın her yerinden, şehirlerden, kasabalardan, köylerden çocuk istismarlarıyla ilgili her gün yeni haberlerle karşılaşıyoruz. Artık dayanamıyorum. Bu tür olayları dinlerken, okurken haykırmak, çığlık atmak, tekmelemek istiyorum, her duyduğumda daha katı daha kötü oluyorum. Bazen katlanabilmek, bazen zayıf olanları koruyabilmek için. Zira aklı başında her insan benim kadar öfkelenir. Etrafımızda insan kılıklı sapık canavarlar dolaşıyor. Ortalık genç, orta yaşlı, yaşlı sübyancılarla, pedofillerle dolu. Aralarında saygıdeğer bir aile babası, gerçek bir vatan sever, dindarlar, iş adamları var. Bu alçaklar her zaman bu kadar çoklar mıydı şimdi mi çoğaldılar bilmiyorum. Kaç kişiler? Kaçını biliyoruz? Geri kalanı toplum içinde dizginsiz dolaşıyor mu? Ve hala rahatsız edilmeden çocukların ruhlarını onarılmaz bir şekilde yaralamaya devam mı ediyorlar? Bilinen o ki dünya da çok fazlalar. Yanlış bir dünya, suçlu, ahlaksız, kusurlu, günahkar, aşınmış ve çürümüş. Nefret ediyorum. Ve sizler, söz sahibi olanlar, gücü elinde tutanlar, yöneticiler çocukları gerçekten önemsediklerinizi kanıtlamak zorundasınız. Sözle değil eylemle. Madem verilen cezaların yetersiz olduğunu görüyorsunuz neden daha etkili bir şeyler yapmıyorsunuz? Önleyici, bilgilendirici.. " YAPIN BİR ŞEYLER." Bedenine, ruhuna işkence edilen, yanlış yollara sürüklenen küçük çocuğun yerine koyun kendinizi ve harekete geçin. Çocuklar, başta masumiyetleri olmakla birlikte, fiziksel zayıflıkları nedeniyle kendilerini koruyamıyor dolayısıyla dünya nüfusunun en savunmasız grubunu oluşturuyorlar. Ve siz, tekrar yapacağını bildiğiniz halde onu her zaman hasta olduğunu savunan ve bir doktor kağıdıyla onu serbest bıraktıran avukatlar geceleri vicdanınız rahat uyuyabiliyor musunuz? Sizin çocuklarınız yok mu? Onlara da zarar verecekleri hiç mi aklınızdan geçmez? Ebeveynlerin bu kabusla, korkuyla yaşamaları kabul edilebilir bir durum değil. Masum bir çocuğun ciddi şekilde yaralanmış ve muhtemelen ömür boyu bu yaraları taşıyacak olan ruhu tedavi

edileceğine olay ört bas edilmemeli. Ebeveynlere çocuklarını koruyabilmeleri için sübyancıların, pedofillerin kimlerin olduğunu bildirin. İntikam için değil başka çocuklara zarar vermemeleri için ifşa edin. Suçluların tespit edilmesi ve isimleri, profilleri derhal yayınlanmalı. Kim olursa olsun…Hiç kimsenin gerçeklerin yayınlanmasını engellemek, ört bas etmeye hakkı yok. Ve hiç kimse "suçluluğu kanıtlanana kadar herkes masumdur" şekerlemesine başlamasın. "Hastalıktır tedavi edilmeli" argümanları da geçerli değil bu vakalarda. Hastalık falan değil resmen sapıklıktır. Bu pisliğe batmış alçaklar şüphe uyandırmadan birbirlerini tanımak, iletişim kurmak ve tercihlerini belirlemek için dört özel sembol kullanıyorlarmış dünya çapında. Kimisi yakasında minik bir rozet, kimi vücudunun bir yerinde tatuaz veya boynunda kolye… .Trafik işaretine benzeyen mavi üçgeni taşıyanın tercihi erkek çocuklarıymış, aynı işaret ince çizgiliyse küçük erkek çocukları, pembe kalp küçük kız çocukları kelebek ise kız erkek fark etmez yeter ki çocuk olsun demekmiş. Korkunç. Sübyancıların IQ leri kıtmış. Hafifletici neden mi bu şimdi? UMURUMDA değil. Ne IQleri ne de kaçı zor çocukluk geçirdi. Kişisel verileri "damgalanmamak" için gizli tutuluyormuş. Varsın "DAMGALANSINLAR" Ve yeryüzünden yok olsunlar. Yaptıklarının hiçbir hafifletici nedeni, ceza almamaları için hiçbir neden yoktur. Hiçbir acıma. Asla. Masum, korumasız çocukların ruhunu öldüren, mutluluklarını engelleyen, güzel bir gelecekten mahrum bırakan, hayalleri, umutları, aşkı çalan anormal, sapık yaratıklar en ağır cezaları almalılar. Ömür boyu hapis. Ömür boyu derken ömür demek istiyorum, çünkü bazı yıllar sonra bu alçaklar, ne kadar tehlikeli olurlarsa olsunlar yeniden aramızda dolaşacaklar. Bunlar hırsızlardan, esrarkeşlerden, siyasi suçlulardan daha tehlikeli. Cezaları da ağır olmalı. İkinci bir fırsat verilmemeli. Doğduklarına pişman olana dek acı, çile çekmeliler. Hapislerde diğer mahkumlar tarafından bunlara yapılanlar doğru ise aferin onlara. Ve devletler kimyasal hadımlığı ciddi ciddi düşünmeli artık.

TALİBAN'IN GÖLGESİNDE KADIN OLMAK

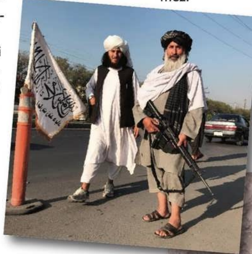

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Parklar, Sokaklar, Okullar ve Diğer Yasaklar...

Ilımlı olacağız diye yeniden başa gelen bir Taliban vardı yakın zamanda. Kedinin, "ben ciğer yemem, buraya bırakabilirsin, gözüm gibi bakarım ona," demesi gibi bir şey bu da. Bu yalana inanan herhangi bir Batı ülkesi olduğunu da sanmıyorum üstelik. Ama naparsın işte, bazı yobazlıklar öylesine kemikleşiyor ki bir süre sonra, "ben ne yaptım, bir canavar yarattım," desen de Mary Shelleycilik oynamanın bir anlamı kalmıyor.

Afganistan'da Taliban'ın hiç sürprizbozan içermeyen ikinci gelişi ile olan gene kadınlara ve kız çocuklarına oldu, Taliban ülkeyi kendi belirlediği fabrika ayarlarına geri döndürdü ve Amerikan işgali ile esmeye başlayan göreceli özgürlük rüzgarları Taliban bariyerine çarpıp şimdilik kesildi gitti.

Taliban, kadın hakları ve özgürlükleri bağlamında 20. yüzyıla henüz girmeye çalışan bu gariban ülkeyi aldı, çat diye 1600 – 1700 yıl öncesine götürüverdi. Şimdi ne var elimizde? Parklarda oturması, sokağa yalnız başına çıkması, tek başına karar alması, sesinin duyulması, eğitim görmesi yasaklanan ve eve hapsolan kadınlar var. Eve hapsolan derken, mecazen değil, söz sanatı olsun diye değil, kelimenin tam anlamıyla yani. Bir eşya gibi. Ev süsü gibi. Saksı bitkisi gibi eve hapsolan. Hatta saksı bitkisi kadar bile değeri yok, zira güneşe çıkmaları bile izne tabi kadınların artık Afganistan'da. Ne dedi Taliban yetkilisi, "okuyup da or.spu mu olsunlar," dedi. Yok gerçekten. Aynen böyle dedi. "İkinci bir emre kadar yasaklanmıştır," dedi. "İslam'da kadının yeri bellidir," dedi. Biz "Türkiye ya da Suudi Arabistan gibi olmayacağız" dedi. Dedi de dedi…

Afgan kadınlarsa korku içinde, geleceklerinden endişe ediyorlar, ancak başlarına gelebilecek onca şeye rağmen protesto edecek ve direnecek gibi de duruyorlar. İki kadın vardı örneğin. Burkanın altında oturmuş şarkı söylüyorlardı. Oturup saatlerce ağlarsın, öyle bir söylemek işte. Çünkü yasak! Çünkü sesleri haram! Çünkü Taliban 2021'de 12 yaş üstü kız çocuklarının ve kadınların şarkı söylemesini de yasakladı. Çünkü Taliban kadınları sadece birer seks kölesi olarak kullanmak, onun dışında da varlıklarını dahi unutmak istiyor. Erkeklerin dünyasında birer oyuncak, işlevi kısa olan birer araç olarak var olsunlar istiyor. Kadın hastalanırsa, bozulursa yani, atar yenisini alırsın, parasıyla değil mi? 21. yüzyıl dünyası için biraz fazla ağır bir varoluş. Biraz fazla ilkel. İlkel derken primitif yani, çok homo-sapiensvari bir davranış olduğu söylenemez.

Geçen aylarda Türkiye'ye gelen Afgan göçmenlerin buradaki kadınları taciz etmesi ve videolarını çekip sosyal medyada yayınlaması üzerine, o coğrafyada kadının ne kadar da ulaşılmaz ve görünmez olduğunu, o yüzden de erkek seks işçiliğinin ne kadar yaygın olduğunu yazmıştım. Afganistan, kadınların seks işçisi bile olamadığı bir kara parçası yani, düşünün işte!

Çalınan Hayatlar

Taliban, 2020'den sonra Afganistan'da yeniden gücü ele geçirdikten sonra, Kabil'de basın, tıp ve eğitim sektöründe çalışan bazı kadınlar kaçırılmış, taciz edilmiş ya da öldürülmüştü. Taliban ve sempatizanları televizyon programcısı, öğretmen, doktor ya da gazeteci onlarca kadını kaçırır ve öldürürken Batı dünyası seyrediyor, "ama Taliban bize böyle söz vermemişti, bunlar münferit olaylardır, sonra her şey normale döner" minvalinde sakil mi sakil açıklamalarda bulunuyordu. Bunu bir de Malala Maiwand'a soralım örneğin, bakalım ne diyecek. Ama cevap verebileceğini sanmıyorum. Malala, arabasıyla çalıştığı televizyon kanalına gitmek üzere aracına bindiği sırada Aralık 2020'de kimliği belirsiz kişilerce öldürülmüştü çünkü. O dönem öldürülen onlarca çalışan kadından sadece biriydi.

Yüzlerce kadın ağlaya ağlaya istifa etti yine bu dönemde Afganistan'da. Çünkü bir sabah ansızın kaçırılmaktan ya da öldürülmekten korktular. Afganistan'da çalışan kadın gazetecilerin yüzde 84'ü örneğin, artık mesleklerini yapmıyor. Çalışmakta direnen kadın savcı, avukat, öğretmenlerse ya sürüldü ya da meslekten men edildiler. Şimdi evlerinde oturmuş yeni kuşak kadınların üniversite eğitimi dahi alamayacak oluşunu izliyor ve kederleniyorlar. Hayatlarının, özgürlüklerinin, varoluşlarının bir grup tüfekli adamın namlusunun ucunda sallanıyor oluşunu kabullenemiyorlar bir türlü. Verilmiş mücadelenin, kazanılmış hakların yıkılışı bu. Barbarlığın zaferi. Bir distopyanın yeniden inşası. Epik mepik de değil üstelik. Alabildiğine gaddarca.

Taliban, 11 Eylül saldırılarını takiben Amerika'nın Afganistan'ı işgali ardından seri bir şekilde ülkedeki gücünü kaybetmiş, yirmi yıllık aslında çok da uzun sayılmayacak bir süre boyunca Afganistan'da özellikle kadın hakları adına bir tür rönesans ve aydınlanma yaşanmış, kadınlar özellikle başkent Kabil'de daha önce akıllarından dahi geçiremeyecekleri pozisyonlarda çalışmaya ve ekonomik özgürlüklerini elde etmeye başlamışlardı. Televizyon sunuculuğu ya da savcılık örneğin, Taliban rejimi altında bir kadın için rüyasında dahi göremeyeceği bir pozisyonken, 2010'larda kadınlar televizyonlarda boy gösteriyor, erkek konuklara sorular soruyor ve haber sunuyorlardı. Taşrada suç takibi yapıyor, bir emirle dağ gibi erkekleri tutuklatıyorlardı. Taliban işte, 2020'den sonra geri gelmekte olduğunu ilk olarak bu kadınları sahneden indirerek gösterdi. "Biz," dedi, "geri geldik ahali, sokun kadınlarınızı içeri."

Bu geri gelişle birlikte özellikle son iki yıldır bir dizi absürt yasa, ya da *Defacto* yasa, birbiri ardına yürürlüğe giriyor Afganistan'da. Örneğin kadınların parklarda dolaşmasına önce kısıtlama getirildi. Dediler ki "kadınlar belli saatlerde çıksınlar parklara canım." Sonra baktılar belli saatlerde bile kadınlar parklarda otururlarsa, bağzı erkekler bundan rahatsız oluyor. Böylece kadınların parklarda dolaşmaları tamamen yasaklandı. 2021'de şarkı söylemeleri ve

pek çok yerde liseye ve hatta ortaokula gitmeleri yasaklandı. Kadınların büyük çoğunluğu burkaya geri dönerken, saçlarını düzgün örtmeyen ya da peçe takmayan yüzlerce kadın, kezzaplı saldırılarla yüzlerini kaybettiler. Tek başlarına seyahat edemiyor, kamusal alanda yalnız bulunamıyor, toplu taşıma kullanamıyor, boşanamıyor, çocuklarının yetiştirilmesi üzerinde hak ve söz sahibi olamıyorlar. Mecbur kalırlarsa evlerini yalnız terk edebilirler, ancak gerçekten çok mecbur kalırlarsa, yani hayat memat meselesiyle örneğin. Afganistan'da artık cinsel saldırıya maruz kalan kadınların başvurabileceği resmi bir merci bulunmuyor. Amerika destekli hükümetin açtığı tüm kadın sığınma evleri ve kadın dernekleri kapatıldı. Taciz ya da tecavüze uğrayan kadın yalnızlığıyla baş başa, bir şekilde hayatta kalmak zorunda. Afganistan'da 18 yaş altı evlilikler çok yaygın. Kız çocuklarının üçte biri 18 yaşına gelmeden evlendiriliyor. Bu oranın özellikle kırsal bölgelerde çok daha yüksek olduğu düşünülüyor. Düşünülüyor, çünkü bu konuda yapılmış güvenilir bir araştırma bulunmuyor. Bazı ailelerin kız çocuklarını özellikle erken evlendirdiği düşünülüyor, çünkü Taliban'ın yaşı geldiği halde evlendirilmeyen kız çocuklarından bazılarını kendine gelin olarak alma hakkı var. Taliban'dan önce Afganistan parlamentosunun yüzde 27'sini kadın milletvekilleri oluşturuyordu. Şuanda parlamentoda bulunan kadın milletvekili sayısı 0, yazıyla da rakamla da sıfır. Öte yandan Kadın Bakanlığı lağvedildi ve onun yerine Propaganda Bakanlığı kuruldu ki bu bakanlığın tek hedefi de kadın düşmanı propagandayı genişletmek.

Afganistan'da kadınlar benliklerinden sıyrılmış, korkunç bir cinsiyet faşizmi ile kapana kıstırılmış olarak yaşamaya çalışıyorlar işte. Direniş ya da başkaldırı derseniz, sabah uyandıkları andan yeniden uykuya daldıkları ana kadar, aldıkları her nefesle direnmiş oluyorlar zaten bu kadınlar. Burkanın altında, evin cumbasında, söylenemeyen her bir cümle sözle içlerine içlerine direniyorlar. Bu bir vazgeçiş değil, bu bir hayatta kalma savaşı. Ölmenin zerre değer taşımadığı bu gerçeklikte hayatta kalmak direniştir çünkü. Ve evet, maalesef direniş noktası oraya geriletilmiş durumda.

Dr. Figen Demir Kardeş (Hunili Doktor)

SOSYAL MEDYADAKİ SANAL YAŞAMLAR

Kimsenin özeli, gizlisi kalmadığı gibi insanlar sanal ortamlarda sanal mutluluk fotoğraflarıyla yaşıyor artık. Tabi ki, herkesin istediğini yapma özgürlüğü var da, bu sanal algı özellikle gençlerde veya yaşadığı hayatı yetersiz bulanlarda büyük bir mutsuzluk nedeni oluyor. Veya insanlar ânı paylaşma telâşındayken, hayatın sanal değil 'gerçek' güzelliklerini kaçırıyorlar. Doğumgünleri nedense yanıbaşındaki kocaya, karıya internetten aşk sözleri yazarak kutlanıyor. Genelde bu şovlardan bi süre sonra boşanma haberini alıp 'aaaa çok da mutlulardı, neden ayrıldılar ki?' deyişimiz bir tesadüf mü acaba??

Bizim gibi mânevi değil madenî durumuna göre insanlara değer verip statü bahşedilen 'dostlar pazarda görsün toplumlarında' veya kitap okuma oranı %3 olup kimin kimi tik-ip, kime neyin tok-ulduğu belli olmayan tik-tok uygulamasını tüm dünyada en çok kullanan 3. ülke olunca; hâliyle sanal görgüsüzler medyada cirit atıyor.

Neyse; işte bu paylaşım manyaklarından birini yazdım sizler için; Allah böylesini hepinizden korusun, herkese akıl fikir versin çok âmin!:

-Ali haftasonu bebek cinsiyet partimiz var biliyosun, bi sürü hazırlık yaptım, insanlar çatlıyo meraktan.

-Safinaz saçmalama yüzde elli ihtimal var neyin merakı allasen? Çocuk hayırlısıyla sağlıkla bi doğsun sonra yaparız ne yapcaksak; doğmamış çocuğun partisi mi olur beyav??

-Ali çıldırtma beni, ben 'Safinaz ilk çocuğunun cinsiyetini törenlerle açıklamadı, beybişaavır bile yapmadı' dedirtmem, ezik gibi!' Profilime balonu patlatıp içinden pembe konfetilerin dökülüp benim mutluluktan ağladığım fotoyu koymadan do-ğur-maam! Sen de şaşırcak 'hoşgel kızım' yazılı foto koycaksın, ona göre şaşkın bakış çalış, o güne kadar da sakın ağzından kaçırma kız olduğunu!

4 AY SONRA:

-Ali özel hastanede 'prenses doğum' için kredi çektin di mi? Zaten benimle platesle gevşeme ve suda doğum kursuna gelmedin; Mualla'nın kocası hikayesine koymuş, eli karısının göbeğinde birlikte soluk alıp verirken doğum çalışıyolar, kaç kişi layk'ladı bi bilsen! Madem suda doğum kursuna gelmedin ahanda ben de sezaryenle prenses doğum yaparım, cümle âlem görsün nasıl doğurulur!

Karşı komşunun çocuğu doğmuş, sezaryende fotoğrafçı yüzlerce poz çekmiş ; çocuk nası güzel, 'mosmor', uysal, hiç ağlamıyo resmen durmuş poz veriyo! Manyak doktor da kızmış 'çocuğa hava vermemiz lazım, başlarım fotoğrafınıza!' filan diye; antisosyal bu dr lar ayol, yol, yordam, görgü sıfır!!

Bana bak bi daha uyarıyom, çocuğun ilk foto sunu paylaşırken yüzünü 'gülen emoci' koyup saklıycan, kıro gibi yüzü görünmüycek, tüm ünlüler bebeklerinin yüzünü saklıyo, bizimki tabak gibi ortada olmasın tabi! Doğunca ilk iş kızımıza da insta sayfası açıp kurumuş göbeğini, kusmuğunu, kakasını filan paylaşmamız şart!

ÇOCUK 6 AYLIK:

-Aliiii, koş bak ne geldi elime çocuğun dişi çıkmış, diş şeklinde pasta kesip diş perisi kovalarken hikaye paylaşmam lazım!

-Safinaz, ben seni kovalayıp o periyi de seni de var yaaa!!

ÇOCUK 2.5 YAŞINDA:

-Safinaz delirdin mi evin her yanına bebek bezi asmışsın??

-Derinsu bugün ilk kez tuvalete kakasını yaptı; sifonu çekip el sallarken vidyo çektim, çocuğun ilk ayrılma heyecanını yaşayıp güzel atlatması kişisel gelişiminde çok önemli biliyosun, bez bırakma partisi için akşama çağırdım insanları.

-Zamanında ben de kakamdan el sallayarak ayrılsam; senden ayrılmam daha mı kolay olurdu acaba be kadın!

ÇOCUK 4 YAŞINDA

-Ali yarın büyük gün; çocuğumuzun ilk karnesi biliyosun! Mutlaka kreşte karnesini alırken orda olup ağlamalıyız. 'Kızım ilk karnesini başarıyla aldı, gururum, iyikim' diye yazıp her yere koymam lazım! Bak bu çocuğun adı ananın adı Nermin değil, Derinsu yaz, beni sinirlendirme!

-Safinaz kreşte oyun hamurundan kurabiye yapabildiği için mi gurur duycaz, her çocuk gibi sümüğünü yiyen bi çocuk işte, çıldırtma beni yaa!

ÇOCUK 11 YAŞINDA

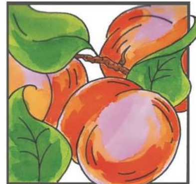
-Ali, haftasonu iş çıkarma kendine, çok önemli gün herkesi çağırdım. Derinsu âdet oldu biliyosun, yeni trend erkeğin sünneti gibi kızın âdetini de normalleştirmek adına, 'kızım âdet oldu' partisi veriliyo! Muallanın kocası bu kez alnına kanatlı orkid yapıştırıp poz vermiş, trend topic oldu valla; bir kız anası olarak o gururu yaşamak, hikayemde paylaşmak benim de hakkım! Aliii yine başlama boşanalım filan diye; yeminle insta da like'ladığın kadınların listesi var elimde, süründürürüm seni! Gel yanıma gül, poz ver hikayemde bi aşk şarkısı ve şiiriyle yayınlıycam.

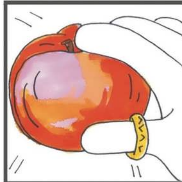
Ve bu böyle süreer gider!

Mutlu, keyifli, 'gerçek' günleriniz olsun…

Keyif veren ufak sapıklıklar

Fatima Yıldız

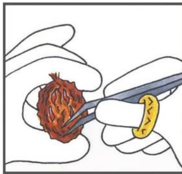

Bugün

Feyhan Güver

KRİZE KARŞI

ENAYİNİN DÜMBELEĞİ

"Bir İktisat Hikayesi"

ÖZET: BİR ZAMANLAR ÇOK PARA SAVURURDUM.. KIYAFETLER,AYAKKABILAR, ÇANTALAR, MAKYAJ MALZEMELERİ, SAATLERE YATIRIRDIM TÜM PARAMI. HEM DE GÖZÜMÜ BİLE KIRPMADAN. TA Kİ LEMAN'DAN GÜNERİ İÇOĞLU HALİME ACIYIP BANA EL VERİP HIZLANDIRILMIŞ TUTUMLULUK? ,CİMRİLİK?, PAZARLIK,TAKAS DERSLERİ VERENE KADAR. KÜÇÜKKEN AĞUSTOS BÖCEĞİ İLE KARINCA MASALINI ÇOK SEVERDİM.GEÇTİĞİMİZ AYLARDA İLK KISMINI OKUDUĞUNUZ BU NADİDE ESER BENİM AĞUSTOS BÖCEĞİNDEN KARINCAYA EVRİLİŞİMİN MUCİZEVİ ÖYKÜSÜDÜR. İYİ OKUMALAR DOSTLAR..

İPEK ÖZSÜSLÜ

İPEK ÖZSÜSLÜ

SAKIZDAN İLİŞKİLER

SEDA BÜLBÜL

Hoş geldiin 2023! Pek hoş geldin diyemeyeceğim çünkü gelişinle birlikte yeni, gereksiz huylar da getirdin sanırım! Mesela aynaya bakarak konuşmak gibi tuhaf durumlar… Hatta öyle zamanlar oluyor ki makyaj yaparken ya da siyah noktalarımı sıkarken, kendim kişisiyle oldukça büyük dedikodular yapıyoruz. Aynadaki görüntüm bazen toksik ve egolu eski aşkım, bazen "artık sus be kadın!" diyeceğim bir arkadaşım oluyor.

Bir önceki akşam makyaj yaparken canım aynam, bana bir aydınlatma yaşattı, ondan bahsetmek istiyorum. Tam rujumu sürerken artık çene kaslarımı ağrıtan kocaman sakız kütlesini fark ediyorum. Kendime "sakızı bile çiğnerken, zorlaştırıyorsun Seda, tek bir tane çiğne!" diyorum. Sonra tadı kaçmış, çene ağrıtmaktan başka bir işe yaramayan kocaman şeyi, ağzımdan çıkarıp bir kenara koyuyorum. Paketteki açılmamış sakızlara gözüm kayıyor, yeni bir tane alıp çiğniyorum. Aroması yavaş yavaş geliyor, beş dakika kadar onu çiğniyorum. Aroması bitince yeni bir tane daha açıyorum onu da çiğnemeye başlıyorum. Onun da tadı kaçıyor, sonra yeni bir tane daha! Bir yirmi dakika sonra ağzımda yine tatsız, kocaman bir sakız kütlesi! Tıpkı aşk hayatım gibi! Bir flört kişisi geliyor, biraz zaman geçiyor ve hayatımda 'belirsiz kişi' olarak kalıyor. Bir diğer flört kişisi geliyor, onu da çiğniyor, iletişim kuruyor, tadını alıyorum. Daha sonra birbirimize verecek herhangi bir tat, aroma kalmadığında iletişimimiz bitiyor. Yeni bir tat arayışı, 'doğru aşkı bulayım' derken zihnimde üst üste binmiş, kocaman bir sakızı andıran gereksiz insan yığılması oluşuyor. Aslında zamanımı ayırmam gereken durumlara vakit ayıramıyor ve bu insan yığılmasından oluşan stresle mide, baş ağrıları benimle buluşuyor.

Ben bir sakız paketiysem, bu sakızın ismi "kendime yarattığım sorunlar" olmalı ve açılmamış sakızlar da arayışımdaki 'yeni flörtleri' temsil etmeli. Çiğnenmiş, aroması kaçmış o birkaç sakız birleşimi de eski, toksik iletişimlerim olmalı.

Kendime not: Ya o sakız paketini direkt çöpe at ya da her sakıza bir şans ver, tadı geçse de belki seni yatıştıracak, sinirini stresini yok edecek.

Yaşam Koçu

Feyhan Güver

SEVİNÇ

Kız Hikayeleri **Ramize Erer**

Sevinç yenge bu fotoğrafta ortada, henüz 16'sında ve aşık. Dayımla okul bahçesindeki çeşme başında buluşmalarını, dayımın ona nasıl her ayrılışlarında sevgiyle "tontonum"dediğini anlatıyor arkadaşarına heyecanla. Bir yıl sonra da evleniyorlar.

Yengem ve babası Yaşar amca, bir mola sırasında yanlarından ayırmadıkları radyolarıyla dinlenirlerken. O radyodan türküler, Türk sanat müziği, haberleri dinliyorlar. Rüzgar radyonun sesini uzakta çalışan köylülere götürüyor arada, sırada. Sevinç yenge çok güzel ve kibar bir kız o kadarda içe kapalı iyi bir öğrenci olmasına rağmen, annesinden ayrılamadığı için, uzaktaki yatılı öğretmen okuluna gidemiyor. Kendine hiç yakıştıramadığı çiftçiliği yapar buluyor kendisini.

Annesi Ulviye hanım çok güçlü ve çalışkan bir kadın. Kocası uzaklarda çalışıren o tarlalarını tek başına ekip biçiyor, iyi para kazanıyor, eğlenmeyi ve güzel şeyleri seviyor. Kazandıklarıyla köydeki ilk radyoyu, ilk aygaz ocağı ve ilk fotoğraf makinesini alıyor kendine. Ve benim için yengemin şaşırtıcı çokluktaki fotoğraflarının sırrı ortaya çıkıyor. İşte Ulviye hanım ve radyosu. Üstündeki kanaviçe işli, sakız beyazlığındaki örtüsüyle tarlanın tozundan, toprağından koruyor onu.

Hayatlarının neşesi radyo, yengemin bir çok fotoğrafında var. Şimdi de bir at arabasında kavun, karpuzların arasında poz verir gibi kurulmuş. Belli ki radyodan gelen güzel bir şarkı eşliğinde, bağdaki ilk üzümlerin tadına bakıyorlar.

Yengemin ve arkadaşlarının en büyük eğlencesi üzüm toplamak. Gün boyunca kaldıkları bağda hep birlikte şarkılar, türküler söyleyip eğleniyorlar. Sonra da topladıkları üzümlerle, büyük tahta fıçılarda kış boyunca içecekleri hardaliyeyi yapıyorlar. Bu fotoğrafta işte öyle güzel bir günde çekilmiş.

Çocukken her yaz tatilinde ablamla birlikte postalandığımız ninemin ve bazı akrabaların yaşadığıbu küçük Trakya köyünde düğünler eksik olmazdı. Bizi İstanbul'dan getiren otobüsümüzden köyün başında indiğimizde mutlaka neşeli bir klarnet sesi çarpardı kulağımıza. Bizi karşılamaya gelen ninem, eve gidene kadar kimin kiminle evlendiğini anlatırdı bize. İşte o düğünlerden birinde damat traşı sırasında çekilmiş bir fotoğraf. Dayım sağda, arkada gülümsemiş objektife.

Sevinç yenge, o köydeki bütün kızlar gibi çok çabuk büyüdü. Peş peşe üç çocuk sahibi oldu. Çocuk bakmaktan ve koşuşturmaktan o çok sevdiği radyosundan neşeli şarkılar dinleyemedi.

Belki de bu hikayeyi anlatmama bu güzel fotoğraf sebeb oldu. Sevinç yenge, ahretiyle birlikte. O gün ekmekler pişirip, üzerlerine hediyeler koyup birbirlerine vermişlerdi adet olduğu gibi. Ve bir daha kar, kızların üzerine hiç bu kadar güzel yağmadı...

SON

damlaarslan@gmail.com
Ayşegül Damla Arslan

Ayşegül Vs. Damla

SİNİRLİ KÜRE

Yapılan klinik araştırmalar ve deneylere göre; bir araya gelmediğim insanların bile nasıl bir "insan" olduklarını fotoğraflarından anlayabiliyorum. Kötü mü, deli mi, zarar verir mi, evlenilir mi, evlenirsen boşanır mısın, nişan mı atarsın, naparsın lönk diye söyleyebiliyorum. Evrimime bakar mısınız yaaa, kraliçeye evrilirim diye düşünürken tarotçuya evrileceğim.

Şaka bir yana, bir şeyleri hissedebilmek ve bu doğrultuda bunun ağırlığını yaşamak çok da matah bir şey değil. Hani bundan sağladığım yarar? Jung sen cevap ver bari, bir şeyi bilimle açıklayamıyorsak Sistem'e havale etmekle bitmiyor bu iş. Yani arkadaşımın sevgilisi hakkında iyi düşünemiyorsam bana ne yararı var, kişinin kendisini de uyaramadıktan sonra? Uyaramam çünkü beni ne alakadar ediyor? Yok yere kıskanç damgası yiyeceğim, durduk yere kıskanmış olacağım. Çünkü değişmez kuraldır : Bir arkadaşlığı ancak ve ancak bir ilişki bozabilir.

Çiş sızdırmaz, pahalı bebek bezlerindeki bariyerle eşdeğer arkadaşlığınızı –gerçekten cinsiyet fark etmiyor- ancak karşı tarafın yaptığı ilişki bozabilir. Kız – erkek arkadaşlığında erkek tarafı tarafından tanıştırılan kız arkadaş yüzde yüz erkeğin yakın kız arkadaşından haz etmeyecek ve araya bir şekilde nifak sokacak. Şimdi erkeklere çok şey yapmak istemiyorum ama yani biliyoruz hepimiz her şeyi, kimin amacı ne. Kaç yaşında insanlarız.

Bu benim de başıma geldi.

Yakın kız arkadaş ile arkadaş olmak size faydadan çok zarar getirir. Canlı manipülatör erkek arkadaşın yakın kız arkadaşı, sizi bir şekilde erkek arkadaşınıza karşı doldurmaya çalışır. Önce anlam veremezsiniz. Anlam veremezsiniz çünkü adamı ondan sonra tanımanıza rağmen bir yerde siz ondan daha iyi tanıyorsunuzdur. Ya siz bilmiyor musunuz ne yaşayacağınızı?

İşte ben bunlara mahal vermemek adına sürekli olarak "tabi sen daha iyi bilirsin" der susardım. Aman arkadaşlığınıza zeval gelmesin. Aman sen hep bir inci ol.

Keşke böyle şeyler yapmasanız. Hayatı kalitesiz dizi kıvamında yaşamak diyorum buna. Entrika dolu. Neyiz biz, I Sultan'ın Haremi mi?

Saçımın rengi bakır. Dikkat et bebeyim.

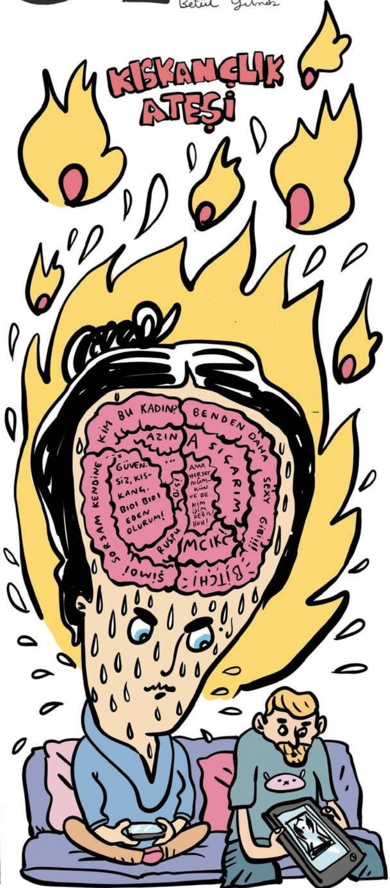
Tüm bunlar olurken, kendi yanlış evrim hikayeme dönelim. 4 yıl önce gerçekten çok amaçsız bir zaman diliminden geçerken (yeni boşanmıştım) tarota sardırmıştım. Algorit-

NEGATİF ÇIKTIM!

Betül Yılmaz

ması değişik bir uğraş olduğu ve benim de bunlara yoracak beynim, zamanım olmadığı için kartları yine amaçsız birine hediye ettim. Umarım alıp kabul etmiştir, bi yerlere sokmuştur. Neyse efendim, bu kartlara görevleri gereği sürekli sorular soruyorum, anlamsızca cevaplar alıyorum. Ben diyorum ateş, kart veriyor toprak. İnancım kalmadı, umudum bitti. "İşi uzmanı yapmalı" dedim çünkü ben uzmanlara çok güvenen biriyim, kimseye güvenmem uzmanlara çok güvenirim. Falcı için şakadanak çektiğim kartı falcı şakadanak yorumlarken ağzım 10 karış öyle bakıyorum, ben yapınca olmuyor. Olamıyor, olduramamaktan yoruldum.

Seneler sonra denk geldi, çektiğim kartın çok büyük anlamı varmış. Kozmik şakacı boş durmuyor gördüğünüz gibi. Bence denk geldi, öyle süper kehanetlerim yok, iddiam da yok. Denk gelişler çok hoş. Topraksa toprak olmuş. Beklemekse beklemişim. Kaç günlük ömrümüz var ki ben de beklemişim, bekle denildiği için.

Ay öyle işte. Tarota nasıl geldik ya arkadaşıma atılan kazıktan?

SUDAN KORKULAR

Konfüçyus "bilge insan suyu sever" derken deniz fobisi olan beni gerçekten yok saymış. Kıskanç adam. Biliyor çünkü 52 yaşımda gerçek bir bilge olacağımı o yüzden ayağımı kaydırmak için bu bilgelik müessesinden böyle bir lakırdı etmiş. Şu anda tam bilgelik için yaşı bekliyorum. Merhaba Bilgelikte Yaşa Takılanlar (BYT) Deniz kenarında yürürken korkudan öleyazıyorum Ey Konfüçyus!

Ya böyle bir fobim var delik fobimden sonra. O da ne tuhaf bir fobi. Delikli bir şey görünce anında midem bulanıp, tansiyonum düşüyor. Ki benim böyle saçmalıklara direncim genelde tamdır. Ama bu çok tuhaf bir his. Film falan izlenmiyor. Bakamıyorum.

Delikleri bir şekilde görmezden gelebilirim, bakmam. Ama deniz ne olacak?

Geçen gün Kadıköy vapurundan inince o kalabalığa karışmamak adına kenardan yürüyorduk, ben bayağı bir kenardan yürüyormuşum bir anda fark ettim. Elim ayağım boşaldı. Düşüp boğulmadan boğuldum. Ama Amazonluğuma laf ettirmemek için bir şey demeden korka korka yürümeye ve anlatılanı dinlemeye devam ettim.

Ana rahminden günümüze kadar ulaşabilen bu fobimizi gerçekten yürekten tebrik ediyorum. İnsanların çoğunun keyif alarak yaptığı yüzme hobisi benim için fobi. Denizin dibi beni hep korkutuyor. İşin garip tarafı denizin dibinde de delikli her şey mevcut. Bakamıyorum.

Bakın nasıl ortak nokta buldum.

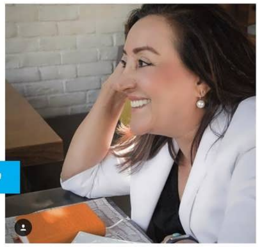
Doğa Ana, Anacığım affet beni. Ver o iyotlu ellerinden öpem.

Ankara, 19 Aralık 2022

SARI YAZMA

Yaşar Seyman yasarseyman@gmail.com

Elif yazma diyarının kızıydı…

Onun büyüdüğü kentte 'Yazmacılar Hanı" bile vardı. Kök boyayla yapılan baskı yazmalar her kadının, her genç kızın üzerindeki örtüsüydü.

Yazma kentinde yazmanın yolculuğu, Selçuklularla başlayarak günümüze değin sürerek geliyordu. Yazmanın altı yüz bin deseni, her desenin bir rengi ve dili vardı. İlle de Sarı Yazma bir başka güzel bir başka sevdaydı.

Tokat'ın sokaklarının duvarlarını bile süslüyordu.

Annesi, onu hep şu türküyle büyüttü. ***"Başındaki yazmayı da /Sarıya mı boyadın//Neden sararıp soldun da /Sevdaya mı uğradın"*** İki güzellik iki soruyla bu kadar mı sevimli sorulur. İncitmeyen soruların yolculuğunda yıllarca annesinden, sanatçı Mihrican Bahar'dan ne çok bu türküyü dinledi. Sonra da annesi kızına el vermişçesine sesini sesine katarak bu türküyü kızından dinlemeye başladı. Annesinin zaman zaman bu neşeli türküyü ağlayarak söylediğine tanık olsa da görmezden geldi. Oysa gördüğü kadarıyla annesinin derdi tasası yoktu. Babasıyla severek evlenmiş, iki erkek iki kız çocuk annesiydi. Derdim var dertten içeri misali her yazmanın öyküsü olur da her genç kızın sevda öyküsü olmaz mı?

Elif, uzun boylu, esmer bir güzeldi. O okula yazıldığı gün kararını vermişti. Yazmaya desen basan babası ya da ona yardım eden annesi gibi düşlerini yazmaya değil okuyarak kâğıda kaleme yazan biri olacaktı. Ailesi bu konuda kızlarının isteğine sıcak bakıyordu. Sarı yazma türküsü ile büyüyen elif, büyüdükçe annesinin başındaki sarı yazma onun boynundaki fular, halay başında mendil, çantasına bağladığı yazmasıydı.

Elif, sarı yazmanın üstüne dökülen simsiyah saçları, ela gözleri ile bakanların bir daha dönüp baktığı, aklına yazdığı, gönlüne aldığı genç kızdı. Liseli yıllarda Elif kendi yörelerinin Sarı Yazma türküsünün en çok şu dörtlüğünü söylemeye başladı:

"İçliğimin yakası da/Sıra sıra nakış yar/Gurban olam boyuna da/O ne biçim bakış yar."

Elif artık lise öğrencisiydi. Bir edebiyat dersinde edebiyat öğretmenleri, onlara Kastamonu Cideli yazar Rıfat Ilgaz'ı anlatıp, yazarın "Sarı Yazma" romanını okuyup özet çıkarmalarını istedi. Yazma diyarının sürmeli güzeli Elif, sarı yazmalarının bir yazar tarafından romanının yazılmasına çok sevindi.

SARI YAZMALI

"Ya dertlisin, ya sevdalı…
Eşsiz kalmış keklik misin?
…
Yavru kuşum, bu sendeki güzellik
Başlık mıdır, harçlık mıdır babana!
Değerini biçen biçmiş
…
Kız evlatsın, eğeceksin boynunu
Şerbetini içen içmiş
Davul zurna gideceksin yabana!
…
Bir çile ki soydan soya,
Bir acı ki anadan kıza.
…
Avucu kınalı, gözü sürmeli,
Ellerinde bir tek tohum
Dolu dolu, sarı sarı bir başak!"

Rıfat Ilgaz

Edebiyat öğretmenleri öğrencilerine Rıfat Ilgaz'ın "Sarı Yazmalı" şiirini okurken; herkes gibi Elif'de pür dikkat dinledi. Dinlerken, nineleri, annesi, komşu kadınlar gözü önünden dertleri, çileli yaşamları, emekleri ile birer birer geçtiler. Şiir kadınların tarihi süreçteki yaşamlarını, sıkıntılarını, sarı yazma bağlasalar da kara yazgılarını anlatıyordu. Elif son dörtlüğün bitimiyle adeta dirildi, o an çeliğine su verildi. Yanından hiç ayırmadığı okul çantasındaki sarı yazmasını eliyle okşadı. Şiir bitti. Hızla not alamadığı o son dörtlüğü teneffüste öğretmenin ardından koşarak, okul defterine yazdı:

"Al paçalıklı sırtı küfeli,
Başı çifte çifte sarıyazmalı
Siler gibi alın terini çevrene
Bu kara yazıyı alnından silip
Kendi özyazını, kendin
yazmalı!"

O gün o derste öğrendi, sarı yazmanın başka kentlerin de kıymetlisi, tanıtım elçisi, vazgeçilmezi olduğunu o ders kavradı. "Hababam Sınıfı" filmi ile tanıdığı Rıfat Ilgaz'ın Cideli olduğunu, "Sarı Yazma" romanını ve "Sarı Yazmalı" şiirini o derste duydu, dinledi, notunu aldı. O gün başladı, Tokat kenti ile Kastamonu kentinin yazma kardeşliği, yazmalı kadınların ortak yazgısının birbirine ne kadar da çok benzediği.

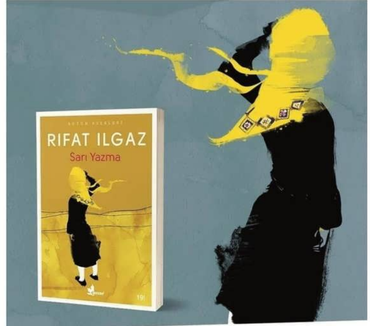
Elif o gün yol haritasını çizdi…

Liseyi bitirdiği yıl İstanbul Hukuk Fakültesini kazandı.

Dik duran, emek veren sarı yazmalı kadınların özgürce yaşaması için hukuk okumaya ve kadınların dertlerini savunmaya yıllar önce karar vermişti.

Babasından el sanatları olan sarı yazmayı hiç bırakmamasını; arada bir, yazmasının desenine adalet terazisini, kalemi de koymasını istedi. Babasıyla, annesiyle, kardeşleriyle helalleşerek hukuk okumaya yola çıktı. İşi zordu, kendine güveni sonsuzdu. Kararlıydı…

Yeter ki sarı yazma kararmasın…

Yaşamak için okuyun...

BAYAN YANI
2023-01-OCAK
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme Cebrail Okcu
Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16 Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 2929565-66-68
FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım Paz. A.Ş. (0212) 2929565

Tehlikeli İlişkiler

Ramize Erer

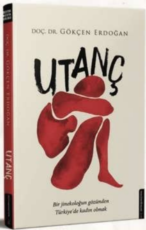

"Bir jinekoloğun gözünden
Türkiye'de kadın olmak"
Tüm Online Kitapçılar ve Kitabevlerinde...

Dünyada umut kadar inandığım çok az şey var. Öyle yürekten bağlıyım ve öyle uğraşıyorum ki onu yaşatmak için, sözcüklerle ifadesi zor. Genel olarak da olumlu bir insan oldum yaşamım boyunca. Ama aynı zamanda yaşamım boyunca da sevgi ve saygı gören, kararları desteklenen biri oldum. Yani mutluluk bir vahiy gibi gelip konmadı omzuma.Şartlarım mutlu olmaya yatkındı ve ben de büyüdükçe besledim onları. Bunları neden anlatıyorum; çünkü toksik pozitiflikten bıktım. İnsanlara ümit vermek, yol göstermeye çalışmak ve çabalamaya teşvik etmek başka; durmadan her şeye şükretmelerini ve daima kendilerinden daha kötü durumda olanları düşünmelerini söylemek başka. Şükür terörü bu. Ve inanın kimseye iyi geldiği falan yok.

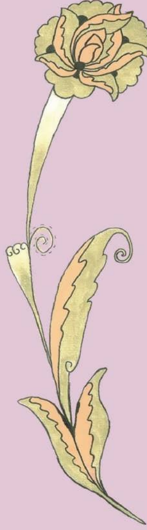
Acı beğendiremiyoruz bazılarına. "Seninki de dert mi" diyor, başlıyor kaynının kızının seninkini dövecek olan derdini anlatmaya. Açım desen sokakta da olabilirdin diyor, sokaktayım desen dayak da yiyebilirdin diyor, dayak yiyorum desen ölmüş de olabilirdin diyor. Tam olarak hangi durumda şanssız sayılıyor ve acı çekmeye hak kazanmış oluyoruz, artık bilemiyorum. Kitabımdan söz etmiştim; orada tanıştığım kadınların da hayatlarının bir bölümünde başlarına gelen bu. Şükür terörüne maruz bırakılmış ve daha beterinden korunmak için var olana ses etmeyi kendilerine yasaklamışlar. Hayır, ümitvar olmak bu değil. Böyle içi boş ve insanı sindiren bir olumluluk halinin, sanmıyorum ki faydası zararından çok olsun.

Elbette bunlar şahsi fikirlerim olmakla birlikte, gerçekçi bir dayanışma kültürünü destekliyorum. Riskin farkında, tehditlerden haberdar ama bununla beraber avantajları kullanmaya açık ve faydaya odaklı kriz yönetimlerle mümkün yaşamak. Acılarla baş etme yöntemimiz ruhumuzu büsbütün umuda teslim edip kıpırtısız durmak olmamalı. İnsan dururken de güzel bir varlık ama eylemin ışığı hep daha parlak.

Bundandır ki acınızı küçümseyen ve onu bilinçli ya da bilinçsiz normalleştirmeye çalışanlardan uzak durun ve acınızı, derdinizi, kederinizi yaşayın, elbette onu daha da büyütmeden. Sonra ilk solukta eylemle geçin ya da yardım arayın. Uzanan elleri çevirmeyin ve şükür terörüne yenilmeyin. Hissediyorsanız o acıdır.

EDEPSİZ YA HU!

BAYAN YANI
2023
TAKVİMİ

OCAK

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ŞUBAT

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

MART

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

NİSAN

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

MAYIS

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

HAZİRAN

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

TEMMUZ

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

AĞUSTOS

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

EYLÜL

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

EKİM

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

KASIM

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ARALIK

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

BUGÜN KÖTÜ OLAN HER ŞEYİ KENDİSİYLE BAŞ BAŞA BIRAKTIM, ÇÜNKÜ DIŞARIDA BAHAR VARDI, YARIN YİNE OLACAK!

BAYAN YANI 2023 TAKVİMİ

OCAK

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ŞUBAT

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

MART

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

NİSAN

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

MAYIS

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

HAZİRAN

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

TEMMUZ

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

AĞUSTOS

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

EYLÜL

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

EKİM

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

KASIM

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ARALIK

Pzt	Sa	Çr	Pr	Cu	Ct	Pz
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31